

Kritika - Ticket

2011 november 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Ticket méltó tisztelgés egyetlen Oscar-díjas animációs filmünk el?tt. Megszületett A légy kifejez? párfilmje, amely mondanivalójában túln? még el?djén is, ráadásul az 56. valladolidi filmfesztivál f?díját is elvitte.

Harminc éve a magyar animáció felért a képzeletbeli szakmai csúcsra, A légy a rövid animációk között Oscar-díjat nyert. Bár a magyar rajzfilm aranykora szerencsére ezzel közel sem ért véget, s a nyolcvanas években még hátravolt többek között a Macskafogó, a Szaffi és a Hófehér is, Rófusz Ferenc egyedi filmje kétségtelenül elismerése volt annak a fantasztikus munkának, amit itt, a vasfüggöny innens? oldalán emberfeletti er?vel végeztek szakembereink. Rófusz A légy cím? munkája egy sajátos perspektívát nyitott a világra. Ez a néz?pont nemcsak azért volt érdekes, mert egy rovar szubjektívjét kínálta, hanem mert a görbített látószöveget valóban egy légy szeméhez igazították. Nem elhanyagolható továbbá, hogy tustechikával három évig egyenként rajzolták meg az összes fázist! Rófusz Oscarja vitathatatlanul megérdemelt, s harminc év után – megragadva egy kerek évfordulót – megidézni a klasszikust sem szentségtörés. Legfeljebb nagy a rizikó benne, mert innen lehet látványosan felsűlni, ha utánlövésként éli meg a néz? az hommage-t. A Ticket viszont rászolgált a bizalomra, s ha nem is olyan eredeti, mint arany szoborral jutalmazott el?dje, mélységével ráver a felmen?re.

A Ticket ismét szubjektív néz?pontból ábrázolja a világot, ám egy ismeretlen perspektíva helyett ezúttal a születést?l a halálig kíséri végig az ember életét. Váratlan és merész a vállalás, ráadásul a rendez? nagyon bölcsen nem hagyta, hogy rátelepedjen saját filmje. Szikár, nyers kilencperces történetbe s?rített egy emberéletet, így a cselekménynek gyakorlatilag nincs esélye megülni. A születés pillanatában a megnyíló anyaméh?l kíséretében a szülészorvos a „kamerát”, majd kezdetét veszi a vágta, életünk?l ismert fejezeteivel. Rófusz nagyot húzott akkor, amikor csupa általános helyzetbe vezette karakterét. Az els? lépések, ismerkedés a világgal, majd az iskola, az els? csók, a szexualitás, a karrier, a család és gyerekvállalás, majd az elkerülhetetlen öregkor a f?bb állomásai ennek az utazásnak, s a végállomás sem tartogat meglepetést.

A Ticket egyszerre felemel? és nyomasztó munka. Reveláció azoknak, akik most döbbennek rá az élet mulandóságára, arra a sok szépségre, amit alkalmasint nem is észlelünk, vagy hagyunk elsuhanni magunk mellett, s egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy már tova is szálltak az évek. Nyomasztó azoknak, akik éppen emiatt az élet rövidegével szembesülnek, s aggódva tekintgetnek vissza a múltba, a megtörténtekekre. Rófusz megfigyel, igazi voyeurként nem foglal állást, már-már szenvtelenül vezet minket keresztül a stációkon, nem akar befolyásolni, így még a karakter arcát sem ismerjük meg. A légy még leszállt egy fényes tárgy mellé, sziluettje tükröz?dött, itt elmarad a szembesülés. Azt a valóságban éljük át.

S még egy remek koncepcionális megoldás: az id? múlásával, a növekedéssel okosan változik a perspektíva, tökéletesen lekövetve a mindenkor változó néz?pontot. A csecsem?l, illetve kisgyerek még felfelé néz, számára minden óriási, kés?bb a feln?ttkora el?re egyenesbe kerül a néz?pont, gyermekünk születése után pedig elkezd lefelé nézni csemetéjére új, szül?szerepében a f?h?s. Az öregkorral való töpörödés pedig már karnyújtásnyira kerül ett?l az állapotól.

Rófusz kiváló érzéssel dramatizálta életünket. Ennyi és nem több, de szerencsére nem is kevesebb, amit e világban eltölthetünk. Ilyen tekintetben pedig csodálatos felkiáltójel is a film. Íme, ez volt, ez van, ez lesz. Rajtunk múlik, mihez kezdünk vele. S ett?l válik nem csak mélylé, de megrázóan fenségessé a Ticket.

(Ticket – ff magyar animációs film, 9 perc, 2011. Rendez?: Rófusz Ferenc. Gyártó: Cameofilm.)

Ajánló
